

2den Instants, finder jeg, at der bør kræves en mere nøjagtig Undersøgelse, end Motiverne have, om, hvorvidt Frederiksberg Sogn nu skulde indgaa under Kjøbenhavn i Henseende til Politivæsenet og de civile Retsforhold. Jeg hævder, at det er det Naturlige at gjøre det, og deri har jeg en fuldkommen vederhæftig Hjemmel i den Kommission, der blev nedsat i 1877, og som bestod af Kjøbenhavns Politidirektør, Søndre Birk's Birkedommer og forskellige andre Mænd, der paa det Offentliges Vegne bleve ansættede for at være de mest Indsigtsfulde i det Stykke. Jeg siger, at jeg har en Hjemmel i denne Kommission, thi den foreslog, at Frederiksberg Sogn i Henseende til Politivæsenet skulde henlægges under Kjøbenhavn. Dette skete imidlertid ikke, som Motiverne angive, fordi Kommunalbestyrelsen i Frederiksberg Sogn satte Pris paa at faae noget Stort ud af dette Sogn. Det kan gjerne være, at det, saaledes som Lovforslaget er forelagt, for Liden ikke kan gennemføres at henlægge Frederiksberg under Kjøbenhavn, der fordrer rimeligvis flere Undersøgelser. Man maa nemlig ikke tro, at en saadan Henlæggelse vil ske uden nye Udgifter for Statskassen. Det er nemlig nu for det Første en given Ting, at en Henlæggelse af Frederiksberg Sogn under Kjøbenhavn i politirelig Henseende vil medføre forøgede Udgifter for Statskassen — det følger af den Indretning, som Delinkventomkostningerne har i Kjøbenhavn, hvilket ogsaa er bemærket i Motiverne —, men endvidere vil Henlæggelsen af Frederiksberg under Kjøbenhavn i civilretlig Henseende medføre flere Bjomkostninger. Det vil rimeligvis være nødvendigt at forøge Antallet af baade Hof- og Stadsrettens og Kriminal- og Politirettens Assessorer, og navnlig disse Domstoles underordnede Personale. Hvis til Exempel Pante- og Skjæbenvæsenet flyttes fra Frederiksberg ind under Kjøbenhavns Brevskriverkontor eller 2det Brevskriverkontor, det vil sige, det udenbys Brevskriverkontor, saa ere Lokalerne paa Raad- og Domhuset ikke tilstrækkelige, det veed man af Forhandlingerne her i Folkethinget, og der maa tillige kræves mere Arbeidskraft. Det Samme vil jo være Tilfældet med Hensyn til Skiftevesenet, thi dersom Hof- og Stadsrettens Skiftekommission skal have Frederiksberg Sogn under sig, bliver der endel større Arbejde; paa samme Maade forholder det sig ligeledes med Kriminal- og Politirettens Assessorer. Jeg vil iøvrigt ikke gaa videre ind derpaa. Der findes ingen Oplysninger derom i Motiverne; der findes ikke i dem oplyst, hvad det vil koste, hvis Folkethinget foreslaar at trække Frederiksberg ind under Kjøbenhavn, og det er efter min Mening en Mangel ved Motiverne, thi den høitærede Minister kan dog vistnok ikke have ment, at det Spørgsmaal skulde blive uberørt her i Folkethinget. Han kan vist ikke have ment det, da han selv har stabt den Kommission, der

gav Anledning til at forlange Sligt, og da den høitærede Minister selv isjor i sine Forslag til Retsvæsenets Omorganisation har foreslaar, at Frederiksberg eller hele søndre Birk skulde henlægges under Kjøbenhavn. Jeg maa derfor beklage, at der i Motiverne savnes Oplysninger om dette Punkt. Hvad nu det egentlige Forslag angaar, gaar det jo ud paa at skabe 3 nye Retsbetjentembeder istedetfor 1, det vil nu sige foruden disse at skabe 3 nye Retslokaler og 3 nye Kontorholdsgodtgjørelser. Dette Punkt er nu forbigaaet i Motiverne; man faar deraf kun den Forestilling, at Justitsministeriet foreløbig skal bestemme, hvad disse Retsbetjente skulle bruge, men det er jo en Erfarings sag her hvert Aar, at Folkethinget er mere eller mindre bunden til at acceptere de Bevillinger til Kontorholdsgodtgjørelser, som Ministeren foreslaar, thi jeg giver den høitærede Minister Ret i, at han i den Henseende maa være Folkethingets Veileder. Det er nu heller slet ikke min Mening at sige, at Kontorholdsgodtgjørelserne ere for store i Almindelighed; men jeg siger, at paa dette Standpunkt kunne vi ikke bedømme, med hvor store Omkostninger Budgettet vil forøges, naar der oprettes disse 3 Retsbetjentembeder istedetfor det ene hidtilværende. Dernæst synes det mig at være en i høi Grad abnorm Indretning at ville sætte en kongelig Borgmester ind i en Landsby, thi Frederiksberg er ikke Andet end et Landsogn —, saa kan for mig den ærede Kommunalbestyrelse der have saa store Tanker om Frederiksbergs Bigtighed, som den selv vil; det er og bliver et Landsogn i søndre Birk sammen med Hvidovre, og til et saadant mener jeg rigtignok, at man ikke skal sætte en kongelig Borgmester hen. Jeg har udtalt her i Thinget, og jeg finder Opfordring til at gjen tage det, at disse kongelige Borgmestre ere en ren Uting, og at Folkethinget burde afflasse de 3, 4, 5 kongelige Borgmestre, som vi have, langt snarere end at ansætte en sjette; thi er der Noget, hvor det kommunale Valgprincip bør gjøres gjældende, er det ved Valget af Borgmester saavel i Kjøbstæderne eller Plækkerne som i Landsognene, hvor den valgte Sogneraadshovedmand gjælder for at være Borgmester. Jeg vil derfor tro, at den Grundsetning, vi have om, at Retspleien skal adskilles fra Forvaltningen, skulde finde en naturlig Stadfastelse ved denne Lov, og da navnlig derhen, at vi udsøndre alt det Kommunale fra Retsvæsenet. Men det gjør den høitærede Minister ikke, thi han vil have, at Borgmesteren skal være Skifteforvalter, Auktionsdirektør osv. Jeg maa derfor opponere imod den Grundsetning, at indsætte en Borgmester i Frederiksberg Sogn. Jeg kan gjerne paafjønne, at Lovforslaget gaar ud paa at faane for en Deling af Nordre Birk, idet jo nemlig Motiverne oplyse, at den høitærede Minister vil lægge 5 Sogne fra Nordre Birk hen til Søndre Birk, for i sin Tid at undgaa en Deling af Nordre Birk. Om dette